

எம்மாவுக்கு செல்லும் சாலை

[லூக்கா 24:13-36]

நான் சிறு பையனாக இருந்த பொழுது “சாலை” பற்றிய திரைப்படங்களைப் பெரிதும் விரும்பினேன். பிங்கிராஸ்பியும் பாப் ஹோப்பும் நடித்த “ஜான்ஸிபார் செல்லும் சாலை” (1941), “மொராக்கோ செல்லும் சாலை” (1942), “பாலி செல்லும் சாலை” (1952) போன்றவை. வேதத்தில் லூக்கா 24ல் “சாலை வரலாறு” ஒன்றுள்ளது.¹ இருப்பினும் அநேக வருடங்கள் முன்னதாக நான் பார்த்துக் களித்த திரைப்படங்களில் உள்ளது போன்ற நகைச்சுவை எதுவும் இதில் கிடையாது, மாறாக ஆவிக்குரிய அனுபவங்கள் அதிகமாய்க் காணப்படும் அழகான, வரலாறு ஆகும் இது.

நமது வேத வசனப்பகுதியில் இருந்து நான் எடுத்துத்தர விரும்பும் பாடம், வசனம் 21ல் உள்ளது; கிலேயோப்பாவும் அவன் சிநேகிதனும் “அவரே இஸ்ரவேலை மீட்டிரட்சிப்பவர் என்று நாங்கள் நம்பியிருந்தோம்”² என்றனர். இவ்வசனத்தின் பாடம் நம்பிக்கையைப் பற்றியதாகும். நமது பாடத்தில் நம்பிக்கை அற்றுப் போவதைப் பற்றியும், பின்பு நம்பிக்கை உயிர்ப்பிக்கப்படுதல் பற்றியும் பார்ப்போம்.

நம்பிக்கை அற்றுப் போனது

(லூக்கா 24:13-14)

உயிர்த்தெழுதலைப் பற்றிய லூக்காவின் வசனங்களை நாம் படிக்கும்போது, வாரத்தின் முதல் நாளில் கல்லறைக்கு வந்து இரண்டு தூதர்களைக் கண்டதாகச் சாட்சியளித்த ஸ்திரீகளைப் பற்றி படிக்கிறோம் (வ. 1-7). அவர்கள் வந்து “பதினொரு வருக்கும் மற்ற எல்லாருக்கும்” (வ. 9) இதை அறிவித்த பிறகு, பேதுரு கல்லறைக்குச் சென்று அது காலியாக இருக்கக் கண்டார்

(வ. 12). வசனம் 13க்கு முன்னதாக உயிர்த்தெழுந்து தோன்றியதுபற்றி நாம் படிக்கிறது இல்லை.³ இதுவே முதலாவது முறையாகும்.

“அன்றையத்தினமே அவர்களில் இரண்டு பேர் எருசலே முக்கு ஏழு அல்லது எட்டு மைல் தூரமான எம்மாவு என்னும் கிராமத்துக்குப் போனார்கள்” (வ. 13) என்பதிலிருந்து நமது பாடம் துவங்குகிறது. ஸ்திரீகள், கல்லறை வெறுமையாயிருக்கக் கண்ட அதே நாளில் இச்சம்பவம் நடந்தது. “அவர்களில் இரண்டு பேர்” என்பது வசனம் 9ல் குறிப்பிட்டுள்ள “மற்றொல்லாருக்கும்” என்ற இயேசுவின் மற்ற சீஷர்கள் என்ற பெரிய குழுவில் உள்ள இரண்டு பேரைக் குறிக்கிறது. அவர்களில் ஒருவர் பெயர் கிலேயோப்பா ஆகும் (வ. 18)⁴; இன்னோருவருடைய பெயர் நமக்குக் கூறப்படவில்லை. ஒரு வேளை அது கிலேயோப்பாவின் மனைவியாக இருக்கலாம்.⁵ எருசலேமிலிருந்து அவர்கள் வீடு⁶ இருக்கும் சிறிய ஊராகிய எம்மாவு⁷ நோக்கி அவ்விருவரும் சென்று கொண்டிருந்தனர்.

“வீட்டுக்குச் செல்லுதல்” என்பது எவ்வளவு விசேஷமான வார்த்தைகள்! நான் வீட்டை விட்டு வெளியே எங்காவது தூரத்தில் இருக்கும்போது, வீட்டுக்குத் திரும்பும்வரை நாட்களை எண்ணுவதுண்டு.⁸ இவ்விருவரும் சந்தோஷமாயிருந்திருப்பார்கள் என்று நாம் எதிர்ப்பார்க்கக்கூடும். அவர்களைச் சுற்றிலும் வசந்தகாலத்தின் இரம்மியம் சூழ்ந்திருந்தது. புற்கள் பச்சையாகத் தொடங்கியிருந்தன, மரங்கள் துளிர் விட்டு, மலர்கள் மலரத் தொடங்கி, பறவைகள் பாடிக் கொண்டிருந்தன. ஆனால் இவைகளில் ஒன்றையும் அவ்விரு சீஷர்களும் கவனிக்கவில்லை. அவர்கள் மெதுவாக நடந்து கொண்டிருந்தனர், அவர்கள் முகங்களில் கண்ணீர்க் கணவாய் நிறைந்திருந்தது.⁹ ஏனென்றால் ஒரு சவ அடக்கத்தை முடித்து விட்டு அவர்கள் வீடு திரும்பிக் கொண்டிருந்தனர். கோடிக் கணக்கான கண்ணீர்த் துளிகளால் நனைந்த லட்சக்கணக்கான பாதங்கள் செல்லும் இக்கடினமான பாதையில், உங்களில் அநேகரும் சென்றிருப்பீர்கள். இருப்பினும், அவர்கள் தாங்கள் மிகவும் நேசித்த ஒருவருடைய சவ அடக்கத்திற்கு மட்டும் சென்று திரும்பவில்லை. அவர்கள் தங்கள் நம்பிக்கையை அதிகமாய் வைத்திருந்த ஒருவருடைய அடக்கத்திற்குச் சென்று

திரும்பிக் கொண்டிருந்தனர்; அவர்கள் இயேசுவின் அடக்கத் திற்கு சென்று திரும்பிக் கொண்டிருந்தனர். இவ்விதமாய் அவர்கள் மெதுவாக கவலையுடன் நடந்து கொண்டிருந்தனர்.

“போகையில் இந்த வர்த்தமானங்கள் யாவையுங்குறித்து அவர்கள் ஒருவரோடொருவர் பேசிக்கொண்டார்கள்” (வ. 14). “யாவையும்” என்ற வார்த்தையைக் கவனியுங்கள். அவர்கள் இயேசுவின் மரணத்தைப்பற்றி மட்டுமல்ல, கல்லறையிலிருந்து ஸ்திரீகள் கொண்டுவந்த செய்தி மற்றும் பேதுரு யோவான் காலியாயிருந்த கல்லறையைக் கண்டது இவையாவையும் பற்றிப் பேசினார்கள். வசனம் 15ல், “பேசி, சம்பாஷித்துக் கொண்டு” சென்றனர் மற்றும் வசனம் 17ல் “ஒருவருக்கொருவர் காரியங்களை சொல்லி கொண்டனர்” என்றுள்ளது. மூல பாஷையில் இந்த இடத்தில் அவர்கள் சொல்லாடல் நிகழ்த்திக் கொண்டிருந்தனர் என்று குறிப்பிட்டுள்ளது. அவர்கள் பேசி, உரையாடி, விவாதித்து, ஆராய்ந்து, சிந்தித்து தங்கள் கருத்துக் களை வெளிப்படுத்தினர். பேசினவைகளையே மறுபடி, மறுபடி பேசியும் ஒரு முடிவுக்கு வரவில்லை.

இப்படிப்பட்ட பாதையில் நம்மில் அநேகரும் பயணம் செய்துள்ளோம். நாம் கவலை மற்றும் தனிமை ஆகியவைகளை உணர்ந்திருக்கிறோம். தேவன் மரிக்கவில்லை, ஆனாலும் அவர் நம்மிடமிருந்து வெகு தூரத்தில் இருக்கிறார் என்று எண்ணி யிருக்கிறோம். நாம் கலங்கிப்போய், சந்தேகம் நிரம்பி, நமது இருதயத்தின் நம்பிக்கை முற்றிலும் அற்றுப்போனதாக உணர்ந்திருக்கிறோம். ஒவ்வொன்றையும் ஆராய்கையில் குழப்பம் அதிகமாகிறது. எம்மாவு சாலையில் சென்ற அவ்விரு சீஷர்கள்போலத் தள்ளாடி நடந்திருக்கிறோம்.

நம்பிக்கை மறுபடியும்

தூண்டப்பட்டது (லூக்கா 24:15-17)

“இப்படி அவர்கள் பேசி, சம்பாஷித்துக் கொண்டிருக்கையில், இயேசு தாமே சேர்ந்து அவர்களுடனே கூட நடந்து போனார்” (வ. 15). அவர்கள் மெதுவாக நடக்கையில் அவர் களுக்குப் பின்னே காலடி ஓசையைக் கேட்டனர். ஒருவேளை அவர்கள் பின்னே திரும்பிப் பார்த்து, வேற்றாள் வருவதைக்

கண்டு, சற்று வேகமாக நடந்திருக்கலாம். இருப்பினும் அந்த வேற்றாளும் அவர்களுடனே கூட நடந்து வந்தார்.

“ஆனாலும் அவரை அறியாதபடிக்கு அவர்களுடைய கண்கள் மறைக்கப்பட்டிருந்தது,” என்று வசனம் 16 கூறுகிறது. அதாவது, “அவரை அறியக்கூடாதபடிக்கு அவர்கள் கண்கள் மறைக்கப்பட்டது.”¹⁰ அவர்கள் இயேசுவை அடையாளம் காண முடியாமல் போனது ஏன் என்று எனக்கு தெரியவில்லை. ஒருவேளை, “மறைக்கப்பட்டிருந்தது” என்ற வார்த்தைகள் தெய்வீக இடைப்படுத்தலைக் குறிக்கலாம். ஏற்ற வேளை வரும்வரை அவர்கள் இயேசுவை யார் என்று அறியாமலிருக்கும்படி தேவனே அங்கு கிரியை செய்திருக்கலாம் (வ. 31 ஐக் கவனிக்கவும்).

இயேசுவின் உயிர்த்தெழுந்த சரீரம் அவரது முந்தைய சரீரம் போல இல்லாதிருந்ததால் அவர்கள் இயேசுவை அடையாளம் கண்டு பிடிக்க முடியாமல் போனது இன்னொரு காரணமாயிருக்கலாம். மாற்கு, “அதன் பின்பு அவர்களில் இரண்டு பேர் ஒரு கிராமத்திற்கு நடந்து போகிற பொழுது அவர்களுக்கு மறுரூபமாய்த் தரிசனமானார்” (மாற்கு 16:12) என்று எழுதினார். அவருடைய உயிர்த்தெழுந்த சரீரம் அவரது முந்தைய சரீரத்திலிருந்து சில வகையில் மாறுபட்டிருந்ததாக நாம் அறிகிறோம் (1 கொரிந்தியர் 15:44). உதாரணமாக, தமது உயிர்த்தெழுந்த சரீரத்துடன் அவர், பூட்டியிருந்த கதவுகளைத் தாண்டி நடக்க முடிந்தது. மேலும், மற்ற சிலரும் கூட இயேசுவை துவக்கத்தில் அடையாளம் காண முடியாதிருந்தது (யோவான் 20:14; 21:4; மத்தேயு 28:17); கல்லறையில் மகதலேனா மரியாள், கலிலேயாக் கடலில் சீஷர்கள்.¹¹ தங்கள் அன்புக்குரிய இயேசுவை அவர்கள் அடையாளம் காணக் கூடாமல் போனதை இது விளக்கப் படுத்துகிறது.

இப்பிரச்சனையின் ஒரு பகுதி அவ்விரு சீஷர்களின் இருதயத்தில் இருந்ததோ என்று நான் சந்தேகப்படுகிறேன். கல்லறை முழுவதையும் அவர்கள் கண்டனர்; ரோம அரசாங்கத்தின் சிவப்பு முத்திரையுடன் கூடிய பெரிய கல் அதை மூடியிருந்தும், உயிர்த்தெழுந்த கர்த்தரை அவர்கள் காண முடியாதிருந்தது. இயேசு தமது சீஷர்களிடம் அடிக்கடி தமது மரணம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதல்பற்றிக் கூறியிருந்தார்.¹²

எடுத்துக்காட்டாக, மறுரூப மலையிலிருந்து இறங்கி வருகையில், இயேசு தமது சீஷர்களிடம், “மனுஷகுமாரன் மரித்தோரிலிருந்து எழுந்திருக்கும்வரைக்கும் இந்தத் தரிசனத்தை ஒருவருக்கும் சொல்லவேண்டாம்” (மத்தேயு 17:9) என்று கட்டளையிட்டார். அதே அதிகாரத்தின் பின் பகுதியில், அவர் அவர்களிடம், “மனுஷகுமாரன் மனுஷர் கைகளில் ஒப்புக் கொடுக்கப்படுவார். அவர்கள் அவரைக் கொலை செய்வார்கள்; ஆகிலும் மூன்றாம் நாளிலே உயிர்த்தெழுந்திருப்பார்” (மத்தேயு 17:9, 22-23) என்று கூறினார். வேறு வார்த்தைகளில் சொல்வதென்றால், இயேசு தாம் கூறியபடியே தெய்வீகத் திட்டத்தில் தாம் இருக்கவேண்டிய நிலையைக் காத்துக் கொண்டார். இருப்பினும் மற்றவர்கள் கொண்ட தப்பெண்ணமானது, அவர்களால் அவரைப் புரிந்து கொள்ளாதபடி செய்தது (மத்தேயு 13:15). மேசியா எப்படி மரிக்கக் கூடும் என்று சீஷர்கள் கொண்டிருந்த எண்ணமே, அவர்கள் அவர் தான் இயேசு என்று புரிந்துகொள்ளாதபடிக்கு “தடையாய்” இருந்த முக்கிய காரணம் ஆகும்.

காரணம் எதுவாயிருப்பினும், அவர்கள் அவரை அடையாளம் கண்டுகொள்ளவில்லை.¹³ இயேசு அவர்கள் கண்களை திறந்து, அவர்கள் புரிந்து கொள்ளும்படி செய்யவிருந்தார். “அப் பொழுது அவர் அவர்களை நோக்கி: நீங்கள் துக்கமுகமுள்ளவர்களாய் வழி நடந்து, ஒருவருக்கொருவர் சொல்லிக் கொள்ளுகிற காரியங்கள் என்னவென்று கேட்டார்” (வ. 17) இயேசுவின் வார்த்தைகள், அவர்கள் பாதையில் அவர்களை நிறுத்தியது. ஒரு வேளை சற்று நேரம் அவர்கள் மனம் புண்பட்டிருக்கலாம். துக்கம் என்பது இரகசியமானதாகும். நமது இருதயம் துக்கத்தினால் நிறைந்திருக்கும்போது நம்மில் அநேகர், அந்நியர்களிடம் பேச விரும்புவதில்லை.

இருப்பினும், கிலெயோப்பா நிறைவாக, “இந்நாட்களில் எருசலேமிலே நடந்தவைகளை அறியாதபடிக்கு நீர் அந்நியராயிருக்கிறீரோ” (வ. 18) என்று பதில் அளித்தார். அவருடைய பதிலில் இருந்த கடிந்துகொள்ளும் தொனியானது, ஒரு நாட்டில் நடப்பவைகள், அந்நாட்டைச் சேராத அந்நியர்களுக்கு அறிவிக்கப்படுவதில்லை என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது. “இது ஒரு மூலையிலே நடந்த காரியமல்ல” (அப். 26:26).

தங்கள் அருகில் நின்ற அம்மனிதர் நடந்தவைகள்பற்றிக் கேள்விப்படக் கூடவில்லை என்பதை கிலெயோப்பாவினால் நம்பக் கூடாதிருந்தது.

இருப்பினும் இயேசு தமது உணர்வை வெளிக்காட்டாமல், “எவைகள் என்றார்” (வ. 19அ). “அதற்கு அவர்கள்; நசரேயனாகிய இயேசுவைக் குறித்தவைகளே;¹⁴ அவர் தேவனுக்கு முன்பாகவும் ஜனங்களெல்லாருக்கு முன்பாகவும் செய்கையிலும், வாக்கிலும் வல்லமையுள்ள தீர்க்கதரிசியாயிருந்தார்” (வ. 19). சீஷர்களின் விசுவாச அளவைக் கவனியுங்கள், அவர்கள் இயேசுவை - மோசேயைப் போல் ஒரு - பெரிய தீர்க்கதரிசி என்று விசுவாசித்தனர் - (அப். 3:22; 7:37). அவர் வாக்கிலும் செய்கையிலும் வல்லவர் என்று விசுவாசித்தனர்; அவர்கள் அவருடைய அற்புதங்களைக் கண்டு, அவருடைய போதனைகளைக் கேட்டிருந்தனர். இருப்பினும், அவர்கள் விசுவாசம் குன்றியது, அவர்கள் இயேசுவை முழுமையாக-அவரால் எல்லாம் முடியும் என்பதை-இன்னும் அறியாமலிருந்தார்கள்.

“அறியாதிருந்த” அந்த அந்நியரிடம், கிலெயோப்பா தொடர்ந்து விளக்கமளித்தார்: “நம்முடைய பிரதான ஆசாரியரும் அதிகாரிகளும் அவரை மரண ஆக்கினைக்குட்படுத்தி, சிலுவையில் அறைந்தார்கள்” (வ. 20).¹⁵ பின்பு அவர் கவலையுடன், “அவரே இஸ்ரவேலை மீட்டிரட்சிப்பவர் என்று நாங்கள் நம்பியிருந்தோம்” (வ. 21அ). ஒரு வேளை, கிலெயோப்பாவும் அவர் கூட்டாளியும், இயேசு முந்தின வாரத்தில் எருசலேமில் ஆடம்பர பவனி வந்தபோது, தெருவில் அவருடன் சென்ற கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டு “ஓசன்னா” என்று சத்தமிட்டிருக்கலாம். அவர்கள் எதிர்பார்ப்பு பெரியதாயிருந்தது, ஆனால் பின்னால் அது வீணாயிற்று என்பதாகத் தோன்றியது. “இஸ்ரவேலை மீட்டிரட்சிப்பவர்” என்பது ஆவிக்குரிய இரட்சிப்பைக் குறிப்பிடவில்லை; மாறாக, சரீரத்திற்குரிய இரட்சிப்பைக் குறிக்கிறது. மேசியா வல்லமையோடும், புகழோடும் வந்து இஸ்ரவேலை மீட்டுக் கொள்வதற்காக ரோம அரசாங்கத்தை அழிப்பார் என்று அவர்கள் எதிர்பார்த்தனர், சிலுவையானது அவர்களின் கனவுகளோடு ஒப்பிடத்தக்கதாயிருக்கவில்லை. “நம்பியிருந்தோம்” என்பது இறந்தகால வினைச் சொல்லாய் உள்ளது. எனவே அவர்கள்

நம்பிக்கையற்றுப் போனார்கள் என்று அறிகிறோம்.

ஒருவேளை நமக்குக்கூட, நமது நம்பிக்கைகள் இப்படி சிதறியிருக்கலாம். இது நடக்கும் என்று நம்பியிருக்கலாம் அல்லது அது நடக்கும் என்று எதிர்பார்த்திருந்திருக்கலாம். பிறகு ஒன்றுமே நடக்காமல் போய், நமது எண்ணங்கள் ஈடேறாத சூழ்நிலை நமக்கு அமைந்துவிடலாம்.

கிலெயோப்பா தொடர்ந்து பேசுமுன் தன் தலையை எதிர்மறையாய் அசைத்திருப்பார் என்று என்னால் யூகிக்க முடிகிறது: “இவைகள் சம்பவித்து இன்று மூன்று நாளாகிறது” (வ. 21ஆ). “மூன்று நாள்” என்ற வார்த்தை நமக்கு ஒரு விசேஷித்த அர்த்தம் தருவதாயுள்ளது. “மூன்றாம் நாளில் மரித்தோரி லிருந்து எழுந்திருப்பதாக இயேசு கூறினார்”¹⁶ ஆனால் கிலெயோப்பா அதை அந்த அர்த்தத்தில் சொல்லவில்லை. மாறாக அவர், “இயேசு மரித்து நெடுநேரமாகிவிட்டது. ஏதேனும் நடக்குமோவென்று எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தோம், ஆனால் எதுவும் நடக்கவில்லை. இன்று மூன்றாம் நாள் ஆகிறது-ஏறக்குறைய இருட்டாயிற்று-ஒன்றும் நடைபெறவில்லை. எனவே நாங்கள் வீட்டிற்குச் செல்லுகிறோம்” என்று கூறினார்.

நமது புரிந்துகொள்ளாதல் சரியாக இல்லாத பட்சத்தில், நமது நோக்கங்கள் மறைந்து நமது நம்பிக்கை அணைந்து போகும்.

அவ்விரு சீஷர்களும் எண்ணம் நிறைவேறாமல், நம்பிக்கை யற்று, ஆதாரமிழந்துமட்டும் போகவில்லை; அவர்கள் குழப்பமும் அடைந்திருந்தனர். கிலெயோப்பா, அவர்களின் குழப்பத்தைப் பின்வருமாறு வெளிப்படுத்தினார்:

ஆனாலும் எங்கள் கூட்டத்தைச் சேர்ந்த சில ஸ்திரீகள் அதிகாலமே கல்லறையினிடத்திற்குப்போய், அவருடைய சரீரத்தைக் காணாமல், திரும்பிவந்து, அவர் உயிரோடிருக் கிறார் என்று சொன்ன தேவதூதரைத் தரிசித்தோம் என்று சொல்லி, எங்களைப் பிரமிக்கப்பண்ணினார்கள் (வ. 22-23).

அந்த ஸ்திரீகள் “பதினொருவருக்கும், மற்றெல்லாருக்கும்” (வ. 9) அதை அறிவித்தபோது, “இவர்களுடைய வார்த்தைகள் அவர்களுக்கு வீண் பேச்சாகத் தோன்றினதினால், அவர்கள் இவர்களை நம்பவில்லை” என்று வசனம் 11ல் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது. KJV மொழிபெயர்ப்பில், இது, “அவர்களின்

வார்த்தைகள் இவர்களுக்கு வீண் கட்டுக்கதையாகத் தோன்றியது” என்றுள்ளது. பெண்களால் புணையப்பட்ட கட்டுக்கதைகள் அநேகம் அவர்கள் வசமிருந்தன.

இன்றைய நாட்களில் அவிசுவாசிகள், இந்த அப்போஸ்தலர்களைப்பற்றிக் கூறுகையில், அவர்கள் ஒரு ஏமாற்றும் கூட்டத்தார் என்றும், உயிர்த்தெழுதல் பற்றிய எந்தவொரு விஷயத்தையும் உடனே கவர்ந்துகொண்டவர்களென்றும் கூறுகின்றனர். ஆனால் சீஷர்கள் உயிர்த்தெழுதலை எதிர்பார்க்கவில்லை. அவர்களை நம்பச் செய்ய, வல்லமையான ஆதாரம் தேவைப்பட்டது என்பதே உண்மை.

கிலேயோப்பா தமது விளக்கத்தைப் பின்வரும்மாறு முடித்தார்: “அப்பொழுது எங்களிலே சிலர் கல்லறையினிடத்திற்குப் போய், ஸ்திரீகள் சொன்னபடியே கண்டார்கள்; அவரையோ காணவில்லை என்றார்கள்” (வ. 24). இங்கு “சிலர்” என்பது பேதுருவையும், யோவானையும் குறிக்கும் (லூக்கா 24:12; யோவான் 20:1-10). கிலேயோப்பாவும் அவர் கூட்டாளியும் ஒரு அற்புதம் நடந்தது என்பதை ஒப்புக்கொண்டனர். கல்லறை காலியாக இருந்தது. இயேசுவின் சரீரம் காணப்படவில்லை, அதற்கு என்ன நடந்தது என்று அவர்கள் அறியவில்லை. இருப்பினும் இந்நிரூபணத்தை இன்னும் அவர்கள் கவனிக்கவில்லை. மாறாக அது அவர்களைக் குழப்பியது.¹⁷

இயேசு பொறுமையோடு கவனித்துக் கேட்டார். இப்போது அவர் பேசினார். அவரது முதல் வார்த்தைகள் கிலேயோப்பாவையும் அவரது கூட்டாளியையும் திகைக்கச் செய்திருக்க வேண்டும்: “அப்பொழுது அவர் அவர்களை நோக்கி: தீர்க்கதரிசிகள் சொன்ன யாவையும் விசுவாசிக்கிறதற்குப் புத்தியில்லாத மந்த இருதயமுள்ளவர்களே”¹⁸ (வ. 25). கிரேக்க மொழியில் “மதியீனமானவன்” என்பதைக் குறிக்க நான்கு வார்த்தைகள் உள்ளன. இவைகளில் இயேசு பயன்படுத்தியது பலவீனமானதும், குறைவாக மனதை உறுத்தக் கூடியதாகும். புதிய ஆங்கில வேதாகமத்தில், “எவ்வளவு மந்தமாயிருக்கிறீர்கள்!” என்றுள்ளது. ஒரு மொழி நடையில்¹⁹ இது “எவ்வளவு கடினமாயிருக்கிறீர்கள்” என்றுள்ளது. இயேசுவின் வார்த்தைகள் எப்படி மொழிபெயர்க்கப்

பட்டுள்ளது என்பது இங்கு அவசியமற்றது ஏனென்றால் இது பாராட்டுரையல்ல!

இயேசு இவ்வார்த்தைகளை வன்மையாகக் கூறினார் என்பதில் எனக்கு ஐயம் உண்டு. அவர் மென்மையாக, தமது குரலில் வருத்தத்துடன் பேசுவதை கற்பனை செய்து பாருங்கள். மேசியா மற்றும் அவரது ஊழியம்பற்றி சீஷர்கள் - இயேசுவின் அனைத்து சீஷர்களும் - புரிந்துகொள்ள அனைத்து வாய்ப்புக் களும் அளிக்கப்பட்டிருந்தது. மனித குலத்தின் பாவங்களுக்காக மேசியா பாடுபட வேண்டியதின் அவசியத்தைத் தீர்க்கதரிசிகள் தெளிவாகக் கூறியிருந்தனர். மேசியாவைப்பற்றி ஆதியாகமம் 3:15ல் கூறப்பட்ட முதலாவது தீர்க்கதரிசனத்தில் சாத்தானுடைய வல்மையை உடைத்தெறிய, அவர் அவனால் நசுக்கப்பட வேண்டிய அவசியத்தைப்பற்றிக் கூறப்பட்டது. சங்கீதம் 22ல் அவரது கைகளும் கால்களும் ஊடுருவப்படுதல்பற்றிக் கூறப்படுகிறது (வ. 16). மேலும் இது, “என் தேவனே! என் தேவனே! ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர்” என்று இயேசு சிலுவையில் கூறிய அதே வார்த்தைகளை முன்னுரைத்துத் தொடங்குகின்றது (வ. 1). ஏசாயா 53ம் அதிகாரம், பாடுபடும் ஒரு ஊழியரையே முழுமையாக மையப்பொருளாய் கொண்டது. வசனம் 5ல் “நம்முடைய மீறுதல்களினிமித்தம் அவர் காயப்பட்டு, நம்முடைய அக்கிரமங்களினிமித்தம் அவர் நொறுக்கப்பட்டார்” என்று குறிப்பிட்டுள்ளது.

சீஷர்களின் பிரச்சனை, இங்கு இயேசு கூறிய “யாவையும்” என்ற வார்த்தையின்மூலம் தெளிவாக்கப்படுகிறது: “தீர்க்கதரிசிகள் சொன்ன யாவையும் விசுவாசிக்கிறதற்குப் புத்தியில்லாத மந்த இருதயமுள்ளவர்களே”. தீர்க்கதரிசிகள் பேசிய வற்றில் ஒரு பகுதியை சீஷர்கள் விசுவாசித்தனர்; மேசியா ஒரு ராஜாவாக, ஆளுபவராக வருவார் என்ற பகுதிகளை அவர்கள் விரும்பினர். ஆனால் மேசியாவின் பாடுகள்பற்றி கூறப்பட்ட தீர்க்கதரிசனக் குறிப்புக்களை அவர்கள் விரும்பவில்லை. வேதவசனத்தைப் பொறுத்தமட்டில், “கத்தரித்தல்-மற்றும்-ஓட்டுதல்” என்று பர்ட்டன் காஃப்மன் கூறும் அணுகுமுறையினால் அவர்கள் பாவம் செய்தவர்களானார்கள்.²⁰

இன்றைய நாட்களிலும் கூட அநேகர் தேவ வசனத்தை “கத்தரித்தல்-மற்றும்-ஓட்டுதல்” என்ற அணுகுமுறையில்

பயன்படுத்துகின்றனர். தேவ அன்புபற்றி வேத வசனம் கூறவதை அவர்கள் விரும்புவதில்லை, அன்பு காட்டும் தேவன் என்ற கருத்தை விரும்புகின்ற அளவிற்கு, தேவனுக்குப் பயப்படுதல் என்ற கருத்தை அவர்கள் விரும்புவதில்லை. நித்திய பரலோகம்பற்றி வேதம் கூறும் போதனைகளை அவர்கள் வரவேற்கின்றனர்; ஆனால் நித்திய நரகம் பற்றிய கருத்தை அவர்கள் வெளியே எறிந்து விடுகின்றனர். தேவன் கூறிய யாவற்றையும் விசுவாசிக்க நமக்கு விருப்பமில்லையென்றால், நம்மை இயேசு, “புத்தியில்லாத மந்த இருதயமுள்ளவர்கள்” என்றுதான் சொல்வார்.

இயேசு தொடர்ந்து: “கிறிஸ்து (அதாவது மேசியா)²¹ இவ்விதமாகப் பாடுபடவும், தமது மகிமையில் பிரவேசிக்கவும் வேண்டியதில்லையா?” (வ. 26) என்றார். “வேண்டியது” என்ற பதம் கிரேக்க மொழியில் முற்றிலும் அவசியம் என்று பொருள் படும் “Dei” என்ற வார்த்தையினால் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. சிலுவை என்பது விருப்பத்தேர்வு அல்ல; மாறாக அது மனிதனை மீட்கும்படியாக தேவன் கொண்டுள்ள திட்டத்தின் மிக முக்கிய பங்காகும்.

மேசியா பாடுபடவேண்டும் என்ற கருத்துத்தான் சீஷர்களுக்கு இடறலாயிருந்தது. “பாடுபடும் மேசியா” என்ற கருத்து ஒரு முரண்பாடாகவே அவர்களுக்குத் தோன்றியது. ஏசாயா 53 போன்ற வசனப்பகுதிகளை ரபீக்கள் போதிக்கையில், மேசியாவுக்கு மகிமைகளை மட்டும் குறிப்பிட்டு, உபத்திரவங்கள் மற்றும் பாடுகள் யூத ஜனங்கள்மேல் வருவதாகப் போதிப்பார்கள். இவ்வாறாக, சிலுவையானது யூதருக்கு “இடறலாய்” இருந்ததாகப் பவுல் கூறினார் (1 கொரி. 1:23). பாடுகளும், மகிமையும் ஒன்றுசேர இணைக்கப் பட்டிருப்பதாக இயேசு சுட்டிக்காட்டினார்-உண்மையில், பாடுகளின் வழியேதான் மகிமைக்குச் செல்லமுடியும். சிலுவை யில்லையேல் கிரீடம் இல்லை.²²

இந்த சீஷர்கள் விசுவாசிக்கும்படியாக இயேசு என்ன செய்ய இயலும்? “மோசே முதலிய சகல தீர்க்கதரிசிகளும் எழுதின வேத வாக்கியங்களெல்லாவற்றிலும் தம்மைக் குறித்துச் சொல்லியவைகளை அவர்களுக்கு விவரித்துக் காண்பித்தார்” (வ. 27). இயேசுவின் பிரசன்னம் எப்படி

வல்லமையுள்ளதாய் இருந்ததோ, அதே அளவு அவர் வசனங்களையும் வல்லமையுடன் பயன்படுத்தினார். நாமும் இதையே செய்யவேண்டும் (ரோமர் 10:17).

பழைய ஏற்பாட்டைக் குறித்த முறையான வேதபாடவகுப்பை இயேசு அவ்விரு சீஷர்களுக்கும் போதித்த அந்த பிரசங்கத்தைக் கேட்கும்படி நீங்கள் அங்கு இருந்திருக்க விரும்பவில்லையா? மாதிரிகளையோ, நிழல்களையோ குறிக்காமல் மேசியாவைப்பற்றி மட்டும் குறிப்பிடக்கூடிய தீர்க்கதரிசனங்கள் முன்னூறுக்கும் மேற்பட்டவைகள் பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ளன. அநேகமாக இயேசு, மோசே எழுதிய முதல் புத்தகத்தில், முதல் பாகத்தில், மனிதனுடைய விழுந்து போன நிலையின் காரணமாக தேவன் “ஸ்திரீயின் வித்து” பற்றிய அளித்த முதலாவது வாக்குத்தத்தம்பற்றி (ஆதி. 3:15) ஆரம்பித்திருக்க வேண்டும். அவர், மேசியாவுக்கு முன்பு வருகிறவர்பற்றி மல்கியா கூறிய தீர்க்கதரிசனத்தையும் (மல்கி.3:1ff) எடுத்துக் காட்டியிருக்க வேண்டும். அந்தப் பிரசங்கம் எவ்வளவு நன்றாயிருந்திருக்கும்!

இயேசு இதை செய்த விதம் எப்படியிருந்திருக்கும் என்று எண்ணுகிறீர்கள்? “இதோ எனது வேதாகமம் எனது கைப்பையில் உள்ளது, அதில் ஏற்கனவே குறிப்புகள் குறிக்கப்பட்டு ஆரம்பிக்கத் தயாராக உள்ளன. உங்கள் வேதாகமங்களை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். நாம் நடந்து செல்லும்போதே வேத வசனங்களை நான் உங்களுக்குக் குறிப்பிடுகிறேன். முதலாவது ஆதியாகமம் 3:15ஐ எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்” என்று கூறியிருப்பாரா? அவர் இப்படிக் கூறவில்லை என்று நீங்கள் அறிவீர்கள், அந்நாட்களில் சாதாரண மனிதர்களின் கைகளில் வேத புத்தகமோ அதன் பாகங்களோ இருந்ததில்லை.²³ இயேசு தமது சிந்தையில் வேத வசனங்களை வைத்திருந்ததால், அவர் அவைகளைப் படித்து மனதில் நிறுத்தியிருந்ததால் அந்த பயணிகளை வேதவசனங்களினூடாகப் பயணம் பண்ணும்படி செய்ய அவரால் முடிந்தது.²⁴ மேலும் அந்த “அந்நியர்” கூறிய யாவும் உண்மைதான் என்று அறியும்வண்ணம் அவ்விரு சீஷர்களும், வசனங்களில் போதிய அளவு பழக்கம் உள்ளவர்களாக இருந்திருக்க வேண்டும். அவர்கள் தங்கள் தலையை அசைத்து, “அது சரியே! ஆம் அதைப்பற்றித்தான் கூறுகிறது!

இதைப்பற்றி நாங்கள் இவ்விதமாய் முன்பு சிந்திக்கவில்லை!” என்று கூறுவதை என்னால் கற்பனையில் பார்க்க முடிகிறது.

பழைய ஏற்பாட்டினூடாக இயேசு அவர்களை நடத்திச் சென்றபோது, அவர்கள் இருதயங்களில் நம்பிக்கையானது மறுபடியும் தூண்டப்பட்டது. அதன்பிறகு அவர்கள் கூறியதைக் கவனியுங்கள்: “... வழியிலே அவர் நம்முடன் பேசி, வேதவாக்கியங்களை நமக்கு விளங்கக்காட்டினபொழுது, நம்முடைய இருதயம் நமக்குள்ளே கொழுந்துவிட்டு எரியவில்லையா?” (வ. 32). ஏறக்குறைய அணைந்துபோயிருந்த நம்பிக்கைச் சுடரானது மறுபடியும் பற்றியெரிய ஆரம்பித்தது. நடந்தவைகள் எல்லாம் மறுபடியும் அர்த்தமுள்ளவைகளானது. வேத வசனங்கள் சிலுவையானது தோல்வியின் அடையாள மில்லை மாறாக வெற்றியின் வாக்குத்தத்தம் என்று போதிக்கின்றன. மேலும், மேசியாவின் மரணத்திற்குப்பின் அவரது உயிர்த்தெழுதல் நடைபெறும் என்றும் வசனம் போதித்தது, நம்பிக்கை மறுபடியும் தூண்டப்பட்டது!

நம்பிக்கை உணரப்பட்டது (லூக்கா 24:28-32)

இயேசு அவ்விரு சீஷர்களுக்கும் வேத வசனங்களைத் தொடர்ந்து விவரித்துச் செல்லுகையில், திடீரென அவர்கள் தாங்கள் சேரவேண்டிய இடத்திற்கு வந்துவிட்டதை உணர்ந்தனர். “அத்தருணத்தில் தாங்கள் போகிற கிராமத்துக்குச் சமீபமானார்கள்” (வ. 28அ). நேரம் அவ்வளவு விரைவாய்க் கடந்ததில் அவர்கள் வியப்படைந்ததில் சந்தேகமேயில்லை! “அப்பொழுது அவர் அப்புறம் போகிறவர்போலக் காண்பித்தார்” (வ. 28ஆ). இயேசு அவர்களோடு விளையாடவில்லை. மற்ற சந்தர்ப்பங்களில் இருந்தது போலவே அங்கும் அவர் நடத்தை நிலையானதாகவே இருந்தது, இயேசு தம்மை ஒருவரிடத்திலும் பலவந்தம் பண்ணுவதில்லை. அவ்விரு சீஷர்களும் அவரை அங்கு தங்கும்படி வற்புறுத்தியிரா விட்டால் அவர் அங்கு தங்கியிருக்க மாட்டார். இதுதான் இச்சம்பவத்தின் தீர்வான பாகம் ஆகும்! இயேசு ஒருவேளை அப்புறம் போயிருந்தால், அவ்விரு சீஷர்களும் உயிரித்தெழுந்த

கர்த்தருடன் தாங்கள் இருந்தோம் என்பதை என்றும் அறிந்திருக்க மாட்டார்கள்.²⁵ (தேவன் உங்கள் வாழ்க்கையிலும் கூட ஒரு திட்டம் வைத்திருக்கிறார். ஆனால் அதை அவர் உங்கள் மீது பலவந்தம் பண்ணுவது இல்லை. அவருடைய சித்தத்திற்கிணைய உங்கள் வாழ்வை ஒப்புக்கொடுக்கும் அந்தத் தீர்மானத்தை நீங்கள்தான் மேற்கொள்ளவேண்டும். அதை நீங்கள் செய்யவில்லையென்றால், தேவன் தமது பொக்கிஷத்தில் உங்களுக்கென்று வைத்துள்ளதை நீங்கள் என்றைக்கும் அறியமாட்டீர்கள்).

“அவர்கள் அவரை நோக்கி; நீர் எங்களுடனே தங்கியிருக்கும், சாயங்காலமாயிற்று, பொழுதும் போயிற்று, என்று அவரை வருந்திக் கேட்டுக்கொண்டார்கள்” (வ. 29அ). NIV மொழி பெயர்ப்பில், “அவர்கள் மிகவும் வருந்திக் கேட்டுக்கொண்டனர்” என்றுள்ளது (வ. 29அ). ஒருவர் நம்மோடு தங்கவேண்டுமென்று நாம் விரும்பும்போது அவரை எவ்வளவாய் வருந்திக் கேட்கவேண்டும் என்று நாம் அறிவோமல்லவா? அதே சமயம் நாம் நமது உணவையும், பழக்கவழக்கத்தையும் சேமிக்க, பாதுகாத்துக்கொள்ள விரும்பினால் அதை எப்படிச் செய்வதென்றும் நாம் அறிவோம். “சென்று வாருங்கள் நாம் வேறொரு சமயம் சந்திப்போம்” என்றோ அல்லது “வேறொரு நாளில் விரைவில் நாம் இணைந்து மதிய உணவு உண்ண வேண்டும்” என்றோ கூறி அவர்களை அனுப்பி வைத்துவிடுவோம். அவ்விரு சீஷர்களும் இயேசு அங்கு தங்க வேண்டும் என்று உண்மையாகவே விரும்பினார்கள், எனவே அவரை அவர்கள் மிகவும் வருந்திக் கேட்டுக்கொண்டனர்: “ஏறக்குறைய இருட்டாகி விட்டது. சாலையில் உள்ளவற்றைக் காண்பது கடினம். அத்துடன் திருடர்கள் மற்றும் காட்டு மிருகங்களால் அபாயமும் ஏற்படலாம், எனவே வாருங்கள் இன்றிரவு எங்களோடு தங்கிக் கொள்ளுங்கள்.”

இயேசு அவர்களின் வேண்டுகோளுக்குச் செவிசாய்த்தார்: “அப்பொழுது அவர் அவர்களுடனே தங்கும்படி உள்ளே போனார்” (வ. 29ஆ). இயேசு தம்மை அழைப்பவர்களின் வாழ்க்கைக்குள்ளாகப் பிரவேசிக்கிறார் (வெளி. 3:20).²⁶

“அவர்களோடே அவர் பந்தியிருக்கையில், அவர் அப்பத்தை எடுத்து, ஆசீர்வதித்து, அதைப்பிட்டு அவர்களுக்குக்

கொடுத்தார்” (வ. 30). சாதாரணமாக, விருந்து கொடுப்பவர் தாம் அப்பத்திற்காக ஜெபம் பண்ணி, மற்றவர்களுக்கு அதைக் கொடுப்பது வழக்கம். ஆனால் இயேசுவைப்பற்றிய மதிப்பீடு அவர்களிடம் பெருகியிருந்தபடியினால், விருந்தளிப்பவரின் செயல்பாட்டை அவர் செய்யும்படியாக அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டனர். அவ்விடத்தில் இயேசு தாம் அதற்கு முன்னதாக அடிக்கடி செய்திருந்த அதே செயலைச் செய்தார். ஐயாயிரம் பேரை போஷித்தபோதும் (லூக். 9:16), கர்த்தருடைய பந்தியை ஏற்படுத்தியபோதும் பயன்படுத்தப்பட்ட அதே வார்த்தைகள் இங்கும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இயேசுவோடு பயணம் செய்த அவ்விருவரும், அதற்கு முன்பு நூற்றுக்கணக்கான முறைகள் அவர் அப்பத்தை ஆசீர்வதித்து அதைப் பிட்டுத் தந்ததைக் கண்டுள்ளனர்.

இயேசு நன்றி கூறியபோது, அவர்கள் திடீரென்று அவர் யார் என்பதை உணர்ந்தனர். “அப்பொழுது அவர்களுடைய கண்கள் திறக்கப்பட்டு,²⁷ அவரை அறிந்தார்கள்” (வ. 31அ). இதற்கு முன்னால் அவர்கள் ஏன் அவரை அறியவில்லை இப்பொழுது மட்டும் திடீரென்று எப்படி அவரை அறிந்தார்கள் என்பதெல்லாம் நமக்குத் தெரியாது. வசனம் 35ல், “அப்பத்தைப் பிட்கையில் அவர்கள் அவரை அறிந்து கொண்டதாகக்” கூறப்படுகிறது. ஒருவேளை அவர் நன்றி செலுத்தி அப்பத்தைப் பிட்டுக் கொடுப்பதில் ஒரு தனித்தன்மையான வழியைக் கொண்டிருந்திருக்கலாம்.

ஒருவேளை, அவர் ஜெபிப்பதில் வித்தியாசப்பட்ட வழி முறையைக் கையாண்டிருக்கலாம்: உதாரணமாக, “எங்கள் பிதாவே” (மத். 6:9) என்று சொல்வதற்குப் பதில், “என் பிதாவே” (யோவான் 10:29) என்று கூறியிருக்கலாம். ஒருவேளை இயேசு அப்பத்தை தமது கரங்களில் பிடித்த போது, அவரது கரங்களில் ஆணிகளால் ஏற்பட்ட துளைகளை அவ்விரு சீஷர்களும் கண்டிருக்கலாம். ஒருவேளை இயேசு தமது கரங்களில் அப்பத்தை எடுத்தபோது, ஏற்கனவே தேவனால் ஏற்பட்டிருந்த தடை (வ. 16) நீக்கப்பட்டிருக்கலாம். அது எவ்விதம் ஏற்பட்டது என்று சரியாக எனக்கு தெரியாது, ஆனால் அவர் இயேசு என்பதை அவர்கள் திடீரென்று அறிந்தார்கள்.²⁸ சந்தேகமே யில்லை! இயேசு உயிர்த்து விட்டார்!

அடுத்த கூற்றானது ஆரம்பத்தில், எதிர்உட்சக்காட்சி போலுள்ளது, அவர்கள் இயேசுவை அறிந்து கொண்டனர், எனவே அவருக்கு, அந்தத் தருணமே, அவர்களுக்குப் போதித்து, நம்பிக்கையூட்ட சரியானதாயிருந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் நாம்; “உடனே அவர் அவர்களுக்கு மறைந்துபோனார்” (வ. 31ஆ) என்று வாசிக்கிறோம். அவர் எழுந்து கதவு வழியே நடந்து சென்றார் என்று அர்த்தமல்ல. மாறாக, முதல் நொடி அவர் அங்கிருந்தார், அடுத்த நொடியில் அவர் அங்கில்லை! மறைந்து விட்டார்!

இயேசு அவ்விரு சீஷர்களையும் கைவிட்டுவிடவில்லை, வசனம் 36ல், கிலெயோப்பாவும் அவர் கூட்டாளியும் அதே இரவின் பிற்பகுதியில் அப்போஸ்தலர்களிடம் சென்று பேசிக் கொண்டிருக்கையில் மறுபடியும் இயேசு அவர்களுக்குத் தரிசனமானார் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இயேசு தமது சீஷர்களுக்கு ஒரு செய்தியை அனுப்பினார். அவரது மரணத்திற்கு முன்பு, அவர் தமது சரீரத்தில் ஒரு வரையறைக்குட்பட்டிருந்தார். அவர்களைப் போன்றே அவரும் மனித கால் களால் நடந்து, மனித கைகளால் வேலை செய்து, மனிதக் கண்களால் பார்த்தார். இப்பொழுதோ அவர் தமது உயிர்த் தெழுந்த சரீரத்துடன் கல் மற்றும் மரத்தின் ஊடாகக் கடந்து நடந்து செல்ல முடிந்தது. இதன்மூலம், “இப்பொழுது நான் வரையறைகளுக்கு அப்பாற்பட்டிருக்கிறேன்! எப்பொழுதும், எந்த இடத்திலும் என்னால் இருக்க முடியும்! நான் பரலோகத்திற்கு ஏறிச் சென்றாலும், நீங்கள் இருக்கும் இடங்களில் உங்களோடு கூட இருந்து, உங்களைப் பலப்படுத்தி, உங்களுக்கு உதவி செய்ய என்னால் முடியும்” என்பதை அவர்களுக்கு செய்தியாகத் தந்தார். நம் அனைவருக்கும் தேவையான செய்தியும் இதுவே.

அவ்விரு சீஷர்களுக்கு இப்போது எல்லாம் தெளிவாயிற்று. அப்பொழுது அவர்கள் ஒருவரையொருவர் நோக்கி: “வழியிலே அவர் நம்முடனே பேசி, வேதவாக்கியங்களை நமக்கு விளங்கக் காட்டினபொழுது, நம்முடைய இருதயம் நமக்குள்ளே கொழுந்துவிட்டு எரியவில்லையா என்று சொன்னார்கள்” (வ. 32). மூல பாஷையில் “விளங்கக்காட்டின” என்ற வார்த்தை வசனம் 31ல் “திறக்கப்பட்டு” என்ற வார்த்தைக்கு

ஓத்திருக்கிறது.²⁹ வேதவாக்கியங்கள் விளக்கப்படுத்தப்பட்ட தன் மூலம் அவர்கள் கண்கள் திறக்கப்படத் தொடங்கிற்று.

நம்பிக்கை ஓத்திகை பார்க்கப்பட்டது (லூக்கா 24:33-36)

எம்மாவு சீஷர்களின் இருதயங்களில் எரிந்துகொண்டிருந்த நம்பிக்கை அவ்விருவராலும் அவர்களுக்குள்ளாகவே அடக்கி வைக்கக் கூடியதாயிருக்கவில்லை. அடுத்த நாள்வரை கூட பொறுக்காமல், அதே இரவில் அது மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளப்பட வேண்டியதாய் இருந்தது. (“கிறிஸ்துவின் செய்தியானது மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்துகொள்ளும்போது தான் உங்களுடையதாகிறது” என்று ஒருவர் கூறியுள்ளார்). “அந்நேரமே (அதாவது உடனே) எழுந்திருந்து, எருசலேமுக்குத் திரும்பிப் போய்” (வ. 33அ). அந்த இரவு பயணம் வேண்டாம் என்பதற்கு இயேசுவிடம் செய்த வாதங்களையெல்லாம் அவர்கள் மறந்துபோயினர், விரைவாக இரவிலேயே புறப்பட்டனர். அப்போதுதான் ஏழு மைல் தூரம் கால்நடையாய் நடந்து வந்திருந்தனர்; மறுபடியும் அதே ஏழு மைல் திரும்பிச் செல்லத் தயாராயினர், அது பலமணி நேரப் பயணமாகும்.

கிலேயோப்பாவும் அவரது பயணக் கூட்டாளியும், “எருசலேமுக்குத் திரும்பிப் போய், பதினொருவரும்,³⁰ அவர்களோடிருந்தவர்களும் கூடியிருக்கக்கண்டு” (வ. 33ஆ). அது இரவு 10, 11 அல்லது 12 மணியாகக் கூட இருந்திருக்கலாம். எருசலேமில் இருந்த சீஷர்கள் கால நேரம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கவில்லை. நடந்து முடிந்த திகைப்பான விஷயங்களை ஆராய்ச்சி செய்யும்படி அவர்கள் கூடியிருந்தனர். வசனம் 34ல் அவர்கள் கலந்துரையாடியதாகக் கூறப்படுகிறது: “கர்த்தர் மெய்யாகவே உயிர்த்தெழுந்து சீமோனுக்கு தரிசனமானார் என்று அவர்கள் சொல்லக்கேட்டு.” கர்த்தர் சீமோனுக்குத் தரிசனமானார் என்ற சமீபத்திய அற்புதத்தைப்பற்றி அக்கூட்டத்தார் உணர்வுப்பூர்வமாய் பேசிக்கொண்டிருந்தனர்!³¹ இருப்பினும் அந்த சமயத்தில் எல்லா சீஷர்களும் விசுவாசிக்கவில்லை என்பதை மாற்கு சுவிசேஷம் தெளிவாக்குகிறது (மாற்கு 16:11, 14).

அவ்விரு பயணிகளும், தங்கள் சாட்சியத்தையும் அவ் விடத்தில் சேர்த்தனர்: “வழியில் நடந்தவைகளையும், அவர் அப்பத்தைப் பிட்கையில் தாங்கள் அவரை அறிந்துகொண்டதையும் விவரித்துச் சொன்னார்கள்” (வ. 35). அங்கிருந்த அநேகர், முன்னோக்கிச் சாய்ந்து, ஆர்வத்துடன் கவனித்து, அவர்கள் முகங்களில் ஒரு தீர்மானம் உண்டானதையும், மற்ற சிலர் இன்னும் இடலறடைந்ததையும் என்னால் கற்பனை செய்துபார்க்க முடிகிறது. மாற்கு 16:13, “அவர்களும் (கிலெயோப்பாவும் அவர் கூட்டாளியும்) போய், அதை மற்றவர்களுக்கு அறிவித்தார்கள்; அவர்களையும் அவர்கள் நம்பவில்லை.” ஒரு விஷயம் உறுதியாய் தெரிகிறது: கிலெயோப்பாவும், அவர் கூட்டாளியும் தங்கள் விசுவாசத்தில் இடறவில்லை, அவர்கள் கர்த்தரை அறிந்தார்கள்; அவர் உயிர்த்துவிட்டார் என்று அறிந்தார்கள்.³²

அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கையில், திடீரென்று இயேசு அங்கு தோன்றினார்! “இவைகளைக் குறித்து அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கையில், இயேசு தாமே அவர்கள் நடுவிலே நின்று” (வ. 36அ). இந்தச் சம்பவத்தை இன்னும் அதிகமாய் விவரிக்க நேரம் இல்லை. இவ்விடத்தில் பாடத்தை நாம் முடிக்கின்றோம். தங்கள் நம்பிக்கை மரித்துப்போன நிலையில் பயணத்தைத் தொடங்கிய இருவர் தங்கள் நம்பிக்கை உயிர்ப்படைந்த நிலையில் பயணத்தை முடித்தனர்!

முடிவுரை

உங்கள் நம்பிக்கையின் தன்மைபற்றி எனக்கு எதுவும் தெரியாது-அது பிரகாசமாய் எரிகிறதா, அல்லது விட்டுவிட்டு எரிகிறதா அல்லது அணைந்துபோன நிலையில் உள்ளதா என்பது எனக்குத் தெரியாது. எம்மாவு சீஷர்களைப் போல உங்கள் நம்பிக்கை ஏறக்குறைய மரித்த நிலையில் இருந்தால், இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதல் என்ற அஸ்திபாரத்தின்மேல் உங்கள் விசுவாசத்தை நிலைப்படுத்துவதன் மூலம் உங்கள் நம்பிக்கையை உயிர்ப்பிக்க முடியும். பேதுரு, “நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் பிதாவாகிய தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம் உண்டாவதாக; அவர், இயேசு கிறிஸ்து மரித்தோரிலிருந்து எழுந்ததினாலே, அழியாததும், மாசற்றதும்

வாடாததுமாகிய சுதந்திரத்திற்கேதுவாக, ஜீவனுள்ள நம்பிக்கை உண்டாகும்படி, தமது மிகுந்த இரக்கத்தின்படி நம்மை மறுபடியும் ஜெனிப்பித்தார்” என்று எழுதினார் (1 பேதுரு 1:3-4).

உயிர்த்தெழுதலை விசுவாசிப்பற்கேதுவான அநேக விஷயங்களைப் பார்த்தோம்: காலியான கல்லறைபற்றிய உண்மை, இயேசுவின் விசுவாசியான சீஷர்களின் இருதயங்களில் ஏற்பட்ட எழுச்சிமிகு மாற்றம். குற்றம் சாட்டப்பட இயலாத சாட்சிகள்.³³ நமது வேதபாடப் பகுதியில் 34ம் வசனத்தில் உள்ள, “கர்த்தர் மெய்யாகவே உயிர்த்தெழுந்தார்” என்ற ஜெயமான வார்த்தைகளை எதிரொலிக்க நமக்கு அநேக காரணங்கள் உள்ளன.

எப்படியிருந்தாலும், அப்பத்தைப்பற்றி அறிந்து கொண்டால் மட்டும் அது பசியை ஆற்றாது; தண்ணீரைப்பற்றி அறிந்துகொண்டால் மட்டும் அது தாகத்தைத் தணிக்காது. அது போலவே உயிர்த்தெழுதலைப்பற்றி அறிந்துகொண்டால் மட்டும் அது உங்கள் இருதயத்தை நம்பிக்கையினால் நிரப்பாது. நீங்கள் அதை முதலில் நம்பவேண்டும், பிறகு அந்த விசுவாசத்தை முதலாவது அவரோடுகூட தண்ணீர்க் கல்லறையிலிருந்து ஞானஸ்நானத்திலே உயிர்ப்பிக்கப்படுதல் மூலமாகவும், பிறகு அன்றாடம் அவருடன் புதிய ஜீவனுள்ளவர்களாய் நடந்துகொள்ளுதல் மூலமாகவும் வெளிப்படுத்த வேண்டும் (ரோமர் 6:3-6).

கிலேயோப்பாவும் அவர் கூட்டாளியும் அவர்கள் இல்லத்தில் இயேசுவோடு அமர்ந்தபோது, அது ஒரு சாதாரண வீட்டில், சாதாரண அப்பத்தை உட்கொண்ட சாதாரண உணவாகவே இருந்தது, பிறகு அசாதாரணமானதொன்று நடந்தேறியது. உங்களுக்கும்கூட இந்தநாள் சாதாரணமான தாய்த் தோன்றலாம்; ஆனால் கர்த்தரின் சித்தத்திற்கு நீங்கள் உங்களை ஒப்புக் கொடுத்தால் இன்றையநாள் உங்களுக்கு அசாதாரணமான நாள் ஆகும்!³⁴

குறிப்புகள்

¹இப்பாடத்தின் புறக்குறிப்பு இன்றைக்கான சத்தியத்தின், “புதிய ஏற்பாட்டு ஆராய்ச்சி” (ஜூலை 1993) என்ற இதழில் வெளியாயிற்று. ²KJVயில் “trusted” என்றுள்ளது. ஆனால் மூலபாஷையில் “hope” என்பதற்குரிய வார்த்தை உள்ளது.

³மற்ற சவிசேஷங்களில், எம்மாவுக்குச் செல்லும் சாலையில் இரு பயணிகளுக்குத் தரிசனம் தரும் முன்னரே, இயேசு மகதலேனா மரியாள் மற்றும் சில ஸ்திரீகளுக்குத் தரிசனம் தந்ததாக கூறுகின்றன. நான்கு சவிசேஷ நூல்களும் ஒன்றுக்கொன்று துணையாக நின்று நமக்கு விஷயங்களை அறிவிக்கின்றன. இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதல் மற்றும் தரிசனங்கள் பற்றி முழுமையாக அறிந்து கொள்ள வேண்டுமென்றால் ஒருவர் நான்கு சவிசேஷ நூல்களையும் ஒப்பிட்டுக் கற்க வேண்டும். ⁴கிலேயோப்பாவைப் பற்றி நமக்கு ஒன்றும் தெரியாது. ஒரு பாரம்பர வரலாற்றில், கிலேயோப்பா யோசேப்பின் சகோதரன், அதாவது இயேசுவின் சிற்றப்பா முறையாவார் என்று கூறுகிறது, ஆனாலும் இதை உறுதிப்படுத்த ஒன்றும் ஆதாரம் இல்லை. ⁵ஒரு பழங்காலப் பாரம்பரியம், பெயர் தெரியாத இந்த சீஷன் லூக்காவாக இருக்கலாம் என்று கூறுகிறது. ஆனால் “நம்முடைய பிரதான ஆசாரியரும் அதிகாரிகளும்” (வ. 20) என்ற வார்த்தைகள் அவ்விருவருமே யூதர்கள் தாம் என்று சுட்டிக்காட்டுகின்றது. பெயர் தெரியாத இந்த சீஷன் பேதுருவாய் இருக்கலாம் என்று சிலர் கூறுகின்றனர், ஆனால் இந்த சாத்தியக் கூறும் கூட வசனம் 34ன் மூலம் நீக்கப்படுகிறது. பெயர் தெரியாத இந்த சீஷன் ஒரு ஆணாகவே வருணிக்கப்படுகிறார். NASB யில், வசனம் 25ல் “மந்த இருதயமுள்ள மனிதர்களே” என்றுள்ளது. ஆனால் “மனிதர்களே” என்பது மொழிபெயர்ப்பாளரால் தரப்பட்ட வார்த்தையாகும். அது (தமிழில் உள்ளது போல) “மந்த இருதயமுள்ளவர்களே” என்று தான் இருக்கவேண்டும். வசனம் 29ல் அவர்கள் ஒரே வீட்டில் இருந்ததாகக் கூறப்படுவதால், அது “கிலேயோப்பாவின் மனைவி”யாக இருக்கலாம் என்பதே ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரே யூகம் ஆகும். ⁶இச்சம்பவத்தின் 28 மற்றும் 29ம் வசனங்களின்மூலம் அவர்கள் வீடு எம்மாவு என்ற கிராமத்தில் இருந்ததாக அறிகிறோம். ⁷எம்மாவு எங்கிருந்தது என்பது நிச்சயமாய் தெரியாது, அநேக அறிஞர்கள், இந்த ஊர் எருசலேமிருந்து மேற்கே அல்லது வடகிழக்கே இருந்திருக்கலாம் என்று கருதுகின்றனர். இன்றைய நாட்களில் அவ்லுரைக் குறிப்பதாக (பாரம்பரியமாக) ஒரு இடம் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. ஆனால் இது எருசலேமிருந்து ஏழு மைல் அல்ல மாறாக 19 மைல் தூரத்தில் உள்ளது. ⁸புதிய இடங்களைப் பார்த்து, பல செயல்களைச் செய்வது எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியளிக்கும் ஒரு விஷயமாகும். ஆனால் எனது வீட்டைக் காட்டிலும் வேறு எவ்விடமும் நான் சொகரியமாக உணர்ந்ததில்லை. வெளியிலிருக்கும்போது நான் வீடு திரும்பும் நாட்களை மட்டும் கணக்கிடாமல் அதுவரை செய்யவேண்டிய சிறு வேலைகளையும் கணக்கிட்டுக் கொண்டிருப்பேன்: “இந்தப் படுக்கையில் இன்னும் மூன்று இரவுகள் தான்! இந்தக் குளியல் தொட்டியில் இன்னும் இரண்டு குளியல் தான்! இன்னும் நான்கு முறைதான் இங்கு முகச்சவரம்.” நான் நிறைவாக வீடு திரும்பும்போது நிறுத்தங்களைக் கூடக் கணக்கிடுவதுண்டு: “இன்னும் அடுத்து ஒரே நிறுத்தம்தான்! அடுத்த ஒன்னரை மணி நேரப் பயணம்தான்!” ⁹வசனம் 17ல் அவர்கள் “துக்கமுகமுள்ளவர்களாய்” காணப்பட்டனர் என்றுள்ளது. இது NIVயில் “அவர்கள் முகம் தொங்கிப் போயிருந்தது” என்றுள்ளது. ¹⁰KJVயில் இவ்விடத்தில் மூலநூலின் வசனம் அப்படியே மொழி பெயர்ப்பாகியுள்ளது. மற்ற மொழிபெயர்ப்புகள் “அவர்கள் அவரை அடையாளம் காணாதபடி வைக்கப்பட்டனர்” (NIV); “அவர்களது கண்கள் அவரை அடையாளம் காணாதபடி வைக்கப்பட்டன” (RSV).

¹¹இந்த சம்பவத்தின் பிற்பகுதியில், இயேசு எல்லா சீஷர்களுக்கும் நிறைவாகக் காட்சியளித்தபோது, முதலில் அவர்கள், அவரை ஒரு ஆவி என்று எண்ணினர் (லூக்கா 24:37). ¹²மத்தேயு 12:38-40; யோ. 2:19-21 முதலியன. ¹³இந்தக் காரணங்களும் -வேறு சிலவும் - ஒன்றிணைந்து அவர்கள் இயேசுவை அடையாளம் காணாதபடிக்கு தடைசெய்தன. ¹⁴அந்நாட்களில் மற்றவர்கள் சிலருக்கும் “இயேசு” என்ற பெயர் இருந்தது (“யோசுவா” என்ற வார்த்தை கிரேக்க மொழியில் “இயேசு” எனப்படுகிறது

என்பதை நினைவில் வைப்புகள்). எனவேதான் கிலேயோப்பா இந்த இயேசு யார் என்பதை “ஒன்றும் அறியாத அந்தப் பயணிக்கு” தெளிவாக விளங்கப் பண்ணுவதற்காக, “நசரேயனாகிய இயேசு” என்றார்.¹⁵ பிலாத்து அல்லது மற்ற ரோம அலுவலர்களை “நமது அதிகாரிகள்” என்று யூதர்கள் குறிப்பிடுவது சந்தேகமே! எனவே கிலேயோப்பா இவ்விடத்தில் ரோமர்கள் மற்றும் சிலுவையில் அறைவதில் அவர்களின் பங்குபற்றிப் பேசியிருக்க வாய்ப்பில்லை. அத்தகைய கூற்று இந்நாட்களில் “எபிரெயருக்கு விரோதமானது” என்று முத்திரை குத்தப்படும், ஆனால் இந்தக் கூற்று ஒரு யூதர் கூறியதாகும். எந்த ஒரு குழுவின் தப்பெண்ணமும் அல்லது இழிவாக நடத்தப்படுதலும் எப்பொழுதும் நியாயப்படுத்தப்படமுடியாது, ஆனால் வேதம் சிலுவையில் அறைந்த முழுக் குற்றமும் யூதர்கள் மற்றும் அவர்கள் தலைவர்கள் மேல்தான் சுமத்துகின்றது (அப். 2:23).¹⁶ மத்தேயு 16:21; 17:23 முதலியன.¹⁷ பதினொருவரில் அநேகர் உட்பட, இயேசுவின் சீஷர்கள் அனைவருடைய இருதயங்களிலும் நடந்து கொண்டிருந்த போராட்டத்தை, அந்த இரு சீஷர்களின் கூற்று வெளியாக்கிற்று. ¹⁸KJVயில், “ஓ மதியீனமுள்ளவர்களே” என்றுள்ளது. ¹⁹காட்டன் பேட்ச் மொழிபெயர்ப்பு. ²⁰ஜேம்ஸ் பர்ட்டன் காஃப்டென், லுக்கா விளக்கவுரை (அபிலைன், டெக்ஸ்: A.C.U. பிரஸ், 1975), 467.

²¹“மேசியா” என்ற எபிரெய வார்த்தை கிரேக்க மொழியில் “கிறிஸ்து” எனப்படுகிறது. இரு வார்த்தைகளுமே, “அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர்” என்ற பொருள் தருவதாகும். ²²“கர்த்தரே செய்யும்” என்ற இளைஞர்களுக்கான ஒரு பாடலில், “சிலுவையை நீ சுமக்காவிட்டால் கிரீடத்தை அணியமுடியாது” என்ற வார்த்தைகள் உள்ளன. “ஆரோக்கியம் மற்றும் ஐசுவரியமான சவிசேஷத்தை” அறிவிப்பவர்கள், தேவன் மேல் விசுவாசமுள்ள ஒருவருக்கு என்றும் பிரச்சனைகள் வருவதில்லை என்கின்றனர். ஆனால் பவுல், “நாம் அநேக உபத்திரவங்களின் வழியாக தேவனுடைய இராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்கவேண்டும்” (அப். 14:22) என்றார். ²³ஏசாயாவின் தீர்க்கதரிசனத்தை எத்தியோப்பிய மந்திரி கையில் வைத்திருந்தது (அப். 8) ஒரு அபூர்வமான நிகழ்ச்சியாகும்; அந்நூலை அவர் நிச்சயமாகவே அதிக விலை கொடுத்து வாங்கியிருக்க வேண்டும். ²⁴லூக்கா 2:52 மற்றும் சில வசனங்கள், இயேசு வேதம்பற்றிய தமது அறிவை நம்மைப் போலவே அவைகளைக் கற்றுத்தான் பெற்றுக்கொண்டார் என்று நான் நம்புகிறேன். ²⁵உண்மையில், அவர்கள் அவரைத் தங்கும்படி வற்புறுத்தியிருக்காவிட்டால், நாம் கிலேயோப்பாவைப்பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருக்கவே மாட்டோம். ²⁶யாரெல்லாம் இயேசுவின் சித்தத்திற்குத் தங்களை ஒப்புக் கொடுக்கிறார்களோ, அவர்கள் அனைவருடைய வாழ்க்கையிலும் இயேசு பிரவேசிக்கிறார் (மத்தேயு 7:21-23).²⁷ இந்த குறிப்பிட்ட சொற்றொடர் வேத வசனங்களில் அடிக்கடி பயன்பட்டுள்ளது (2 இராஜா 6:17). நம்மில் அநேகருக்கும் கூட கண்கள் திறக்கப்பட வேண்டியது அவசியமாய் உள்ளது. ²⁸காட்டன் பேட்ச் மொழிபெயர்ப்பில், “அவர்கள் மேல் அது உதித்தது” என்றுள்ளது. ²⁹KJVயில் “அவர் எங்களுக்கு வேத வசனத்தைத் திறந்து காட்டினார்” என்றுள்ளது. ³⁰யூதாஸுக்குப் பதிலாக வேறொருவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படும்வரை “பதினொருவர்” என்ற பதம் பயன்பட்டது. இதை நான் இங்கு கூறக்காரணம், இணை வசனத்தில், இயேசு தமது அப்போஸ்தலர்களுக்கு முதல்முறை (உயிர்த்த பின்பு) தரிசனமானபோது தோமா அங்கு இல்லை என்பதுதான்.

³¹இந்தத் தரிசனம் பற்றிய விபரங்கள் நமக்குத் தரப்படவில்லை, ஆனால் 1கொரி. 15:5ல் பவுலும் இதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். வேதத்தில் கூறப்படாத மாபெரும் சம்பவம்; தன்னை மறுதலித்தவருக்கு இயேசு அளித்த விசேஷ தரிசனம்! ³²வசனம் 35ல் “அறிதல்” என்ற பொருளில் உள்ள கிரேக்க வார்த்தை ஆங்கிலத்தில் “அடையாளம் கண்டார்கள்” என்று உள்ளது (KJVயைக் காண்க). ³³எம்மாவு சீஷர்களுக்குத் தரிசனம் தந்தது போல, கர்த்தர் நமக்கு விசேஷ தரிசனம் தரமாட்டார்.

ஆனால் ஏவப்பட்டு எழுதிய வசனங்கள் இதற்கெனப் பயன்படுகின்றன (யோவான் 20:30-31). ³⁴ஒரு பிரசங்கத்தில், “ஒரு சாதாரண கட்டிடத்தில், ஒரு சாதாரணப் பிரசங்கியார் பிரசங்கிக்கும் ஒரு சாதாரண ஞாயிற்றுக்கிழமையாக இது இருக்கலாம். ... ஆனால் கர்த்தருடைய சித்தத்திற்கு இன்று நீங்கள் உங்களை ஒப்புக் கொடுத்தால் இது அசாதாரணமானதாகும்” என்று நான் குறிப்பிட்டேன்.

இயேசுவின் பாதத்தில்

இயேசு கிறிஸ்துவை மனிதர்கள் வணங்கியபோது உடைந்த இருதயத்தோடு அவருடைய பாதத்தில் விழவில்லை, மாறாக ஆச்சரியமான அன்போடு வணங்குகின்றனர். இவ்வளவு பெரிய வல்லமையை எதிர்கொள்ள முடியாது என்று ஒருவரும் சொல்லவில்லை. மாறாக, ‘ஆச்சரியமான தெய்வீகமான அன்பு என் வாழ்க்கையை, என் ஆத்துமாவை, எனக்குள்ள எல்லா வற்றையும் கேட்கின்றது’ என்றே சொல்கின்றனர். ஒருவர், கீழ்ப்படியும்படி நான் தாக்கப்பட்டேன், என்று சொல்லாமல் ஆச்சரியத்திலும், அன்பிலும், புகழ்ச்சியிலும், நான் மறைந்து போனேன், என்று சொல்லுகின்றார்.

பிலிப்பியர்
வில்லியம் பார்க்ளே